

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi október hó 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I. rendű vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi január hó 29. napján kihirdetett 12.B.495/2013/196. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. rendű vádlottat az 1 rb. adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés] és 1 rb. adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés],

II. rendű vádlottat az 1 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés] és 1 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

A magánokirat-hamisítás vétségének jogszabályhelye: 1978. évi IV. törvény 276. §.

A Trkv.:156/2010. számú bűnjeljegyzéken nyilvántartott szállítóleveleket is az **A Kft.** részére rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., míg **II. rendű vádlotté** ...

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosításáért, továbbá **I. rendű vádlottal** szemben vagyoneklóbzás intézkedés alkalmazásáért jelentett be fellebbezést. A vádlottak és a védőik egyaránt felmentésért fellebbeztek, míg **I. rendű vádlott** védője téves minősítés miatt is.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn, a jogszabály-változásra figyelemmel indítványozta a vádlottak különadóra elkövetett cselekményeinek vádja alóli felmentésüket.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítéltábla a Be. 361-362. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött, melyen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásban benyújtott indítványát fenntartotta, a védői fellebbezések írásbeli indokolására reagálva a bizonyítási indítványok elutasítását

indítványozta, a további védői felvetéseket is alaptalannak tartva. A vádlottak védői elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan védenek felmentését, harmadlagosan a büntetés felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre történő enyhítését kérték, mely kérelmükhöz a vádlottak is csatlakoztak.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást. E körben az ítélet táblának csupán néhány pontosítást szükséges tennie, egyrészt, mivel 2013. július 8., július 10., 2014. január 13. és november 17. napjain nem került sor érdemi tárgyalás tartására, ezek feltüntetését az ítélet bevezető részéből mellőzi, másrészt a 185. és 189. sorszámú jegyzőkönyvek 2015 évben, míg a 196. sorszámú 2016-ban készültek.

A törvényszék beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, s ebből következően az ítélet tábla **I. rendű vádlott** védője által előterjesztett bizonyítási indítványok teljesítését nem tartotta indokoltnak. **TANÚ 1** 2009. július 29. napján tett nyomozati vallomása kétségtelenül nem lett a tárgyalás anyagává téve, azonban e **TANÚ 1** ismételt kihallgatása az e körben a törvényszék által elfogadott egyéb bizonyítékokra tekintettel szükségtelen. Relevanciával nem bír **TANÚ 2** esetleges vallomása, valamint a szakértők ismételt meghallgatása sem, akik több alkalommal is kijelentették, hogy a számlák fikтивitásának a megállapítása nem tartozik szakértői kompetenciájukba. A törvényszék **TANÚ 3** és **TANÚ 4** tanúk felkutatására tett intézkedései eredményre nem vezettek, ezek másodfokú eljárásban történő megismétlése csak az eljárás jelentős elhúzóódásához vezetne. A cégátruházásokkal kapcsolatos közokiratok a bíróság rendelkezésére álltak, ezért az ezzel kapcsolatban kihallgatni kért **TANÚ 5** és **TANÚ 6** kihallgatása szintén szükségtelen.

A törvényszék a bizonyítékokat az ítéletében a 63. oldaltól a 153. oldalig rendkívüli részletességgel, nagy alaposággal, a logika szabályainak is mindenben megfelelően, kimerítően értékelte, számot adva arról, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat fogadott el, s melyeket vetett el. Az ítélet tábla csupán két értelemszavará leírási hibát pontosít, mely szerint az ítélet 111. oldal 2. bekezdés utolsó sorában a „volt” szó helyesen volna, a 134. oldal 2. bekezdésének a közepén a „2009.” pedig 2008.

A törvényszék által rögzített tényállás döntő mértékben megalapozott, azt azonban az iratok tartalma, valamint a vádlottak személyi körülményei tekintetében a nyilvános ülésen elhangzottak alapján helyesbíten, illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- **I. rendű vádlott** a felső végtag bőrének rosszindulatú daganatos megbetegedésében, illetve hipertónia betegségben szenved.
- **II. rendű vádlottnak** 2013. március 13. napján ... utónevű gyermeke született.
- Az ítélet 44. oldal 2. bekezdésében a „914 05 000 forint” helyesen 914 005 000 forint.
- Az ítélet 50. oldal 1. bekezdésében - az ítélet 161. oldal 6. bekezdésében helyesen írtaknak megfelelően - mivel 2008. szeptemberében **I. rendű vádlott** nem nyújtott be adóbevallást, **II. rendű vádlott** abban közreműködött, hogy **I. rendű vádlott** 443 640 000 forinttal csökkentse általános forgalmi adónemben a **M Kft.** adó befizetési kötelezettségét.

Az ennyiben helyesbíten, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét

ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Az eddig kifejtettekből következően az ítéletábra hatályon kívül helyezési okot nem észlelt, ezért a vádlottak és a védőik által a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványait nem tartotta alaposnak.

Alaposak ezzel szemben a vádlottak részbeni felmentésére irányuló indítványok, ugyanis a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 189. §-ának c/ pontja kimondja, hogy hatályát veszti az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény 3. §-a és hatályon kívül helyezésre kerültek a különadóra utaló egyéb törvényhelyek is. Ezen törvény 166. §-ának (6) bekezdése szerint 2010. január 1-én lépett hatályba e törvény 189. §-a, így a társas vállalkozást terhelő különadó fizetési kötelezettség 2010. január 1. napjával megszűnt. A törvényszék tévesen mondta ki a vádlottakat - **II. rendű vádlottat**, mint bűnsegédet - bűnösnek 2 rb. adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés, illetve (1) és (3) bekezdés]. Ezen cselekmények külön adónemben a 2007 évre vonatkozó 52 264 000 forint, és a 2008 év tekintetében 34 604 000 forint adóhiányt okozó adóbevallások. Erre tekintettel az ítéletábra a vádlottakat a Btk. 2. § (2) bekezdése alkalmazásával - mivel az elbíráláskor hatályban lévő törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény - ezen bűncselekmények miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontja alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

A további bűncselekmények vonatkozásában okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlottak bűnösségére. E bűncselekményekkel kapcsolatosan a vádlottak és a védőik a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadták, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

A törvényszék az alkalmazandó jogszabály kérdésében helyesen foglalt állást akkor, amikor azt állapította meg, hogy az elbíráláskor hatályos büntető törvény nem biztosít enyhébb elbírálást, ezért a főszabály szerinti, elkövetéskori Btk-t kell alkalmazni (164-165. oldal). Ezen álláspontjának az indokai is csak azzal pontosítandók, hogy az ítélet 163. oldal 5. bekezdésében a Btk. 396. § (5) bekezdés d/ pontja helyett annak b/ pontjának a felhívása a helyes. Pontosítandó továbbá az ítélet 157. oldal 2. bekezdésében a 200 703 000 forint 200 203 000 forintra, s a 161. oldal alulról 3. bekezdésében írt összeg 136 949 000 forintra.

A két büntető törvénykönyv összevetése körében az első fokú ítélet 170. oldalán a 2. bekezdés utolsó mondatában írtakkal az ítéletábra nem ért egyet. A 2012. évi C. törvényben a szabadságvesztés generális minimuma emelkedésének kizárólag akkor lehet jelentősége, ha a bíróság a tettarányos és egyéniesített büntetésként néhány hónapi szabadságvesztést tart megfelelőnek. A középértékből való kiindulás kötelezettségének törvényi megfogalmazása pedig - a már kialakult jogértelmezés szerint - nem jelenti a büntetési tételkeret tágitását, így ez a szabály az összevetés során relevanciával nem bír.

A törvényszék az 1978. évi IV. törvényben foglaltaknak megfelelően törvényesen minősítette a vádlottak - felmentéssel nem érintett - cselekményeit.

Az Áfa adónemre elkövetett adócsalás bünteténél a folytatólagosság törvényi egységének megállapítása helyes, és egyet kellett érteni a társasági adónem vonatkozásában a halmazatkénti minősítéssel (Kúria Bhar.I.625/2016/8. szám).

A magánokirat-hamisítás vétsége törvényhelyének a feltüntetése az ítélet rendelkező részében elmaradt, melyet az ítélet tábla pótol. E bűncselekmény rendbelisége továbbra is helytálló, mert az 1. rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége az áfa adónemhez kötődik, míg a 2. rb. a 2008. május 30-án és 2009. augusztus 30. napjával esedékessé váló társasági adó bevallására vonatkozik. Ezen utóbbi két bevallások társasági- és külön adónemet is magában foglaltak, ezért a családokkal kapcsolatos felmentő rendelkezéseknek e bűncselekmény minősítésére nincs kihatása.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban mindkét vádlottnál további súlyosítóként értékelendő, hogy az általános forgalmi adónemet érintő adóbevétel csökkenése a minősítést megalapozó tételkeret felső határához (500 000 000.- forint) közeli, míg további enyhítő körülmény **I. rendű vádlott** betegsége, valamint az, hogy **II. rendű vádlott** kiskorú gyermekét tartja.

A büntetés kiszabása körében elsődlegesen arra szükséges kitérni, hogy az ítélet tábla mindkét vádlottat 2 bűncselekmény vádja alól felmentette, s így a bűnösségi kör szűkült. A törvényszék által megállapított börtönbüntetések mértéke a legsúlyosabb bűncselekmény miatt kiszabható szabadságvesztés minimumához (2 év) közeli, (3 év, illetve 2 év 6 hónap), azonban azok súlyosítására az ítélet tábla éppen a felmentésekre tekintettel alapot nem látott, míg az enyhítés szóba sem kerülhet. A törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetések és mellékbüntetések összehatásukban szükségesek és egyben elegendőek is a Btk. 37. §-ában írt célok eléréséhez, azok kellően differenciáltak, igazodnak a vádlottak személyi társadalomra veszélyességéhez, a másodfokon szűkebb körben megállapított általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, bűnösségük fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is.

A törvényszék a Trkv.156/2010. számon lefoglalt szállítólevelek lefoglalását megszüntette, s azok iratok közötti megőrzését rendelte el. Az ítélet tábla szükségtelennek tartva ezen iratok jelen ügynél történő megőrzését, azokat a Be. 155. § (2) bekezdése alkalmazásával - a további iratokkal együtt - az **A Kft.** részére rendelte kiadni.

Az ügyészség indítványozta **I. rendű vádlott** vonatkozásában 685 250 000.- forint összegre vagyonekbevétele elrendelését. Annyiban osztja az ítélet tábla az ügyészség álláspontját, hogy 121 798 000.- forintba az adóhatóság korábbi kötelezése folytán vagyonekbevétele nem rendelhető el, azonban a teljes adóhiányból azt levonva a fenti összeg képezheti a vagyonekbevétele alapját, mely nem esik a kétszeres elvonás tilalma alá. A törvényszék „a vagyonekbevétele elrendelésének hiányát” ezen okból tehát tévesen állapította meg. Nem értett egyet az ítélet tábla a törvényszék azon indokával sem, mely szerint „**I. rendű vádlott** vonatkozásában bűnös úton elért vagyongyarapodás nem következett be, mivel az általa elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatosan nem ő, hanem az általa képviselt gazdálkodó szervezet gazdagodott.”, hiszen ebben az esetben az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (2) bekezdése alkalmazásának lenne helye, ha a gazdálkodó szervezet nem jogutód nélkül szűnt volna meg. Az ítélet tábla álláspontja szerint a vagyonekbevétele mellőzésének oka az, hogy az eljárás során kétséget kizáró bizonyossággal nem volt megállapítható a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon sorsa, az, hogy az hol realizálódott, s ennek hiányában vagyonekbevétele alkalmazásának a vádlottal szemben nincs helye.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az eljárás alatt a vádlottak személyazonosító igazolványának a száma megváltozott, melyet az ítélet tábla rögzített.

Ezen ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Be. 386. §-a (1) bekezdésének c/ pontján alapszik.

Debrecen, 2016. évi október hó 20. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

Kiadó.